

Одарка

Автор:

Марко Вовчок

Одарка

Марко Вовчок

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ #1

«Одарка» Марка Вовчка – оповідання про трагічну долю закріпаченої дівчини, яку насильно забрали від батьків на служіння панам***. У творі продовжується тема згубної влади панів, яка також виразно звучить і в інших оповіданнях, серед яких «Горпина», «Отець Андрій», «Викуп».

Марко Вовчок

Одарка

I

Старий наш пан, покійник, недобрий був! Не тим би згадувати, да луччим ні за що.

У нас через річку хутір козачий вільний, то й козаки його стереглись, як огню, і обходили, бо тяжко їх кривдив. А що вже ми, кріпаки, натерпілись од його, то нехай Господь боронить всякого хрещеного чоловіка! Було, як стрінеш його, то біжиш, не розглядаючи, чи гора, чи низ, аби розминутись. Найбільш його боялись дівчата. Не один вік дівоцький веселий він стратив. А що йому вдіеш?.. Іде, було, по селу хмурий, сердитий та й поглядає туди й сюди, як той ворон хижий.

Якось сидимо ми в своїй хаті, говоримо собі таки про його, недобрим словом згадуючи, як застукотить у сінях, заgrimихтить – сам пан у двері! Як то кажуть: про вовка промовка, а вовк у хату.

Увійшов він та й питає: «А де твоя дочка, Одарка?»

А в мого брата була дівчина, боже мій милий, яка дівчина! Вона, було, ввесь двір веселить собою, як зорею. Таке ж то молоде та щасливе! ніякого лиха не знає, не відає; бігає собі та сміється, мов у срібні дзвоники дзвонить.

Спитав він про Одарку – ми так і поприкипали на місці, а Одарка саме в хату. Він як угледів дівчинку, аж очі йому засвітились, та й каже:

– Ходи зо мною в двір, дівчино!

Одарка до матусі. Стала коло матусі і стоїть, не дише, моя рибочка.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: <https://tellnovel.me/ru/marko-vovchok/odarka>

Текст предоставлен ООО «ИТ»

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию: [Купити](#)